

отъ секретитѣ, поставени прѣдъ окопитѣ на Св. Никола. Вслѣдствие на това, на войниците отъ прѣдната линия се заповѣда да бодрствуватъ, а на частнитѣ резерви — да бѣдатъ готови за бой. Слѣдъ малко, обаче, като не се забѣлѣзваше нищо ново, което да потвърди прѣдшнитѣ извѣстия, хората се успокоиха и бѣха готови да се прѣдадатъ пакъ на почивка.

Между туй, равно въ 3 часа, сводния полкъ на „избранниците“ се спуща напрѣдъ и почна да се искава по южни и юго-западния склонъ на Св. Никола. Баталионитѣ на този полкъ вървѣха въ отдѣлни баталионни колони въ една линия и се прѣдшествуваха отъ гѣста верига на патрули. Рускитѣ прѣдни роти дълго врѣме не можаха да отличатъ движущата се верига, но когато се приближиха сгѣстенитѣ части на рязостояное 400—500 крачки, нѣмаше вече никакво съмнѣние, че противника настѣпва. Двѣтѣ роти допустнаха неприятеля още на стотина крачки и откриватъ дружни залпове, пасочени прѣимущественно по срѣдния турски баталионъ. Турцитѣ неиздържаха този огънь и по годѣматата частъ отъ тѣзи флангови баталиони се хвърлиха въ дѣсно и въ лѣво за да търсятъ укрития, обаче, централния продължаваше своето настѣпление упорно и, подъ убийственния огънь на двѣтѣ стрѣлковы роти, достига до прѣднитѣ руски окопи, Патрулитѣ, които първи влѣзоха въ тѣхъ, или бѣха унищожени или отхвърлени назадъ. Слѣдъ тѣхъ, обаче, се показватъ сгѣстени тѣли отъ 600—700 души, хвърлятъ се на ножове, принуждаватъ двѣтѣ руски роти да отстъпятъ и се утвърдяватъ въ първата линия окопи.

Прѣднитѣ двѣ руски роти отстъпватъ въ окопитѣ на втората линия и заедно съ 9-та рота на Подолския полкъ откриватъ силенъ огънь. Турцитѣ се опитватъ на нѣколко пѣти да се хвърлятъ на батареитѣ, но всѣки пѣтъ сѣ принудени да се върнатъ обратно въ заетитѣ окопи отъ първата линия. При все това първия успѣхъ